

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Ladislavem Vaško ve věci

žalobce: **M. K. Z. A.**, narozený „X“,
státní příslušnost Jordánské hašimovské království,
bytem „X“,

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Odbor azylové a migrační politiky,
sídlem Nad Štolu 3, 170 34 Praha 7,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 1. 2020, č. j. OAM-1025/ZA-ZA11-P05-2018,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 1. 2020, č. j. OAM-1025/ZA-ZA11-P05-2018, kterým byla podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany shledána nepřípustnou, a řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo podle ustanovení § 25 písm. i) zákona o azylu Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

zastaveno.

Žaloba

2. Žalobce v žalobě předně uvedl, že žalovaný porušil § 2 odst. 1 a odst. 4, § 3, § 50 odst. 2, odst. 3 a odst. 4 a § 52 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a rovněž také § 23c zákona o azylu. Dále žalobce namítal, že žalovaný porušil svou poučovací povinnost stanovenou v § 4 odst. 2 správního řádu, neboť až do předání rozhodnutí nepoučil žalobce o tom, jakým způsobem probíhá řízení o opakované žádosti a za jakých podmínek dojde k jeho zastavení. Následně konstatoval, že dne 6. 12. 2018 poskytl žalovanému údaje ke své první žádosti o azyl, kterou zdůvodnil tím, že má odůvodněný strach z pronásledování, neboť byl pro svoji příslušnost k palestinskému etniku fyzicky napadán a zastrašován, a to především pro svůj vztah k ženě z jiného etnika. Původci pronásledování poté byli příbuzní této ženy. Žalobce dále tvrdil, že od doby podání jeho první žádosti o mezinárodní ochranu došlo k novému útoku ze strany příbuzných jeho bývalé partnerky, kdy cílem byl otec žalobce. Zároveň nově došlo k napadení jeho bratra, kterému byl zrušen obchod v Jordánsku. Tyto skutečnosti žalobce považoval za zcela nové, které měl dle něho žalovaný vyhodnotit.
3. Podle žalobce žalovaný rovněž pochybil, když neposoudil aktuální stav nebezpečí v Jordánsku, nepřihlédl ke skutečnostem, které v řízení vyšly najevo, a jeho žádost okamžitě odmítl. Nesouhlasil se závěrem žalovaného, že napadení jeho otce bylo pouze pokračujícím činem soukromých osob, které pronásledovaly i žalobce. Žalovaný totiž nezohlednil, že útoky vůči jeho rodině vykazují znaky krevní msty. Zároveň se nezabýval ani tím, jaká ochrana je proti ní možná. Žalobce vytýkal žalovanému, že se blíže nevěnoval jeho etnickému původu a původu jeho bývalé přítelkyně, ačkoliv žalobce jasně uváděl, že je pronásledován z důvodu příslušnosti k palestinskému etniku. Namítal, že se žalovaný nijak nevypořádal se skutečností týkající se pronásledování jeho bratra, se kterou měl žalovaný pracovat jako s novou skutečností. Pokud poté k jejímu prokázání požadoval doklad vydaný jordánskou policií, stanovil pro jeho předložení nepřiměřeně krátkou lhůtu deseti dnů. Navíc se vůbec nezabýval tím, zda je možné takový doklad, resp. potvrzení od jordánské policie získat. Nadto podle žalobce i tato nová skutečnost může vypovídat o systémovosti násilí, které je směřované proti němu a jeho rodině.
4. Žalobce byl přesvědčen, že žalovaný měl ve světle nových skutečností zjistit, jaké je v Jordánsku postavení palestinské menšiny, jaká je obecně situace tohoto etnika v případě vztahu s partnery z jiného etnika, a to konkrétně z etnika jeho bývalé partnerky, a jak je pohlíženo na muže, kteří mají vztah s neprovdanou ženou. V souvislosti s napadením bratra žalobce se poté žalovaný měl zabývat i tím, jaké je postavení palestinského etnika v oblasti obchodování, a nelze-li útok, stejně tak jako předchozí útoky vedené proti němu, podřadit pod § 12 písm. b) zákona o azylu pro příslušnost k sociální skupině. Závěrem žalobce uvedl, že žalovaný při svém rozhodování vycházel z nedostatečných podkladů, když své rozhodnutí opírá pouze o jedinou zprávu o zemi jeho původu, která je obecná a nedopadající na jeho případ, a dále ze zastaralých informací ze spisového materiálu, pocházejících z předcházejícího řízení.

Vyjádření žalovaného k žalobě

5. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl, aby soud žalobu pro nedůvodnost zamítl. Odmítl námitku o nedostatečném poučení žalobce a odkázal na stranu 4 správního spisu, Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

kde je uvedeno, že žalobce dne 4. 12. 2018 převzal poučení pro žadatele o mezinárodní ochranu, což stvrdil svým podpisem. Dále žalovaný uvedl, že se zabýval žalobcem tvrzenými novými skutečnostmi a došel k závěru, že nejsou ničím jiným než pokračováním původního sporu, na základě kterého žalobce podával svou první žádost o mezinárodní ochranu. Uvedl, že již v prvním řízení se zabýval všemi skutečnostmi a okolnostmi, jejichž přezkoumání se žalobce domáhá i nyní. Jelikož nebylo zjištěno, že by se situace v Jordánsku výrazně změnila od podání první žádosti žalobce, žalovaný neměl povinnost rozebírat vše, co již důkladně zkoumal v první žádosti. Nesouhlasil s námitkou žalobce o nedostatečnosti podkladů, ze kterých vycházel při svém rozhodování. Uvedl, že se opětovně podrobně seznámil se situací v Jordánsku, mimo jiné i s tím, zda se žalobce může obrátit v případě nutnosti na místní orgány, např. na policii, a dále zda je pro žalobce možné vnitřní přesídlení. Žalovaný zjistil, že v těchto skutečnostech se stav v zemi původu žalobce nezměnil. Z uvedených důvodů měl za to, že vycházel z naprosto dostatečných podkladů.

Posouzení věci soudem

6. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalovaný s takovýmto postupem soudu souhlasil a žalobce se po řádném poučení, že může vyslovit nesouhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k nařízení jednání nevyjádřil.
7. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z ní vyplývá, že soud přezkoumává rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během patnáctidenní lhůty ode dne doručení napadeného rozhodnutí, jak stanovuje § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. a § 32 odst. 1 zákona o azylu. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení odůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud z úřední povinnosti přihlídnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají jeho nicotnost podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky v projednávané věci nebyly zjištěny.
8. Po přezkoumání skutkového a právního stavu dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
9. Ze správního spisu soud zjistil tyto podstatné skutečnosti. Rozhodnutím žalovaného ze dne 6. 10. 2017, č. j. OAM-580/ZA-ZA11-ZA16-2017, bylo rozhodnuto, že se žalobci mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu neuděluje. Z odůvodnění tohoto rozhodnutí vyplývá, že žalobce podal dne 18. 7. 2017 žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou následně odůvodnil tím, že se v zemi svého původu seznámil s dívkou, se kterou se chtěli vzít, ale její rodina to nedovolila, neboť jsou Jordánci, kdežto žalobce je po rodičích Palestinec. Dále k tomu uvedl, že když se rodina jeho přítelkyně v roce 2012 dozvěděla o jejich poměru, zbili ho a pobodali. Následně v roce 2013 přijeli k domu žalobce a začali na jeho dům střílet. V letech 2013 až 2016 mu dvakrát rozbili obchod s koktejly a jednou s mobily. V roce 2016 také stříleli po jeho bratrovi, kterého zasáhli a stříleli i na auto jeho otce a opět na jeho rodný dům. Když se obrátil na

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

policii, tato nijak nereagovala. Zemi svého původu žalobce opustil, neboť by ho jinak rodina jeho přítelkyně zabila.

10. Dne 3. 12. 2018 podal žalobce opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany. Dne 4. 12. 2018 byl žalobce žalovaným vyzván k poskytnutí údajů k jeho žádosti a zároveň byl poučen, že pakliže se bez vážných důvodů nedostaví k poskytnutí informací k jeho žádosti, bude to považováno za nezáměr nadále žádat o udělení mezinárodní ochrany a řízení bude zastaveno. Žalobce se dne 6. 12. 2018 dostavil na pracoviště žalovaného, kde poskytl údaje ke své žádosti, o čemž byl sepsán protokol. Žalobce uvedl, že se narodil ve městě Irbid v Jordánsku, je svobodný, arabské národnosti, islámského náboženského přesvědčení. Dále konstatoval, že nemá žádné politické přesvědčení a nikdy se politicky neangažoval. Sdělil, že již žádal v České republice o azyl, a to v roce 2017. K důvodům žádosti o mezinárodní ochranu uvedl, že jsou stejné, jako uváděl v minulém řízení. I nadále má obavu z jednání rodiny dívky, se kterou před svým odjezdem z Jordánska intimně žil. Chtěli se vzít, ale její rodina k tomu nesvolila. Novou skutečností je, že asi před sedmi měsíci rodina dotyčné dívky napadla jeho otce. Důvodem měl být opět vztah s onou dívkou. Žalobce tvrdil, že uvedené mu sdělil jeho otec v telefonickém rozhovoru v květnu 2018. Závěrem konstatoval, že toto jsou veškeré důvody, které má k žádosti o mezinárodní ochranu.
11. Ze spisového materiálu rovněž vyplynulo, že si žalovaný před rozhodnutím ve věci obstaral Informace OAMP ze dne 27. 8. 2019 - Jordánsko – Bezpečnostní a politická situace v zemi (stav srpen 2019). Z protokolu o seznámení se s podklady rozhodnutí ve věci žádosti o mezinárodní ochranu vyplývá, že se žalobce nechtěl seznámit s obsahem podkladů pro vydání rozhodnutí a vyjádřit se k nim. Chtěl ovšem navrhnout jejich doplnění, neboť má novou informaci. Uvedl, že než odešel z Jordánska, tak mu jeden Jordánec zrušil obchod a tento člověk nyní pronásleduje jeho bratra. Sice ho v Jordánsku zavřeli na jeden měsíc, ale po propuštění zničil bratrovi auto. Dále k tomu sdělil, že si nechá zaslat oficiální potvrzení od Jordánské policie. V souvislosti s tím mu žalovaný stanovil lhůtu 10 dnů pro doplnění podkladů pro vydání rozhodnutí. Závěrem žalobce uvedl, že nechce uvést žádné skutečnosti nebo nové informace, které by měl žalovaný vzít v úvahu při posouzení jeho žádosti o mezinárodní ochranu.
12. Podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1.
13. Podle § 11a odst. 1 téhož zákona podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.
14. Podle § 25 písm. i) téhož zákona se řízení zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná.
15. Podle § 3 správního řádu nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

16. Podle § 4 odst. 2 správního řádu správní orgán v souvislosti se svým úkonem poskytné dotčené osobě přiměřené poučení o jejích právech a povinnostech, je-li to vzhledem k povaze úkonu a osobním poměrům dotčené osoby potřebné.
17. Hlavní okruh žalobních námitek se týkal žalobcem uplatněných důvodů jeho opakované žádosti o mezinárodní ochranu, které měly být podle něj žalovaným posouzeny jako nové skutečnosti.
18. K samotnému institutu opakované žádosti soud uvádí, že tento neslouží k upřesňování či skutkovému doplňování předchozí žádosti. Smyslem a účelem možnosti podat opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany je postihnout ty případy, kdy se objeví takové skutečnosti, které by mohly ovlivnit hmotněprávní postavení žadatele, a které zároveň bez vlastního zavinění nemohl uplatnit během předchozího, již pravomocně ukončeného, řízení. V případě nových skutečností se může jednat zejména o takové skutečnosti, ke kterým došlo během času, např. změna situace v zemi původu žadatele, nebo změna jeho osobních poměrů. Při opakovaném podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany je nezbytné dbát na splnění těchto podmínek, které mají na straně jedné garantovat určitou přidanou hodnotu této nové žádosti, jenž může vést k jinému rozhodnutí než u žádosti předchozí, a na straně druhé zajistit, aby nedocházelo k účelovému podávání opakovaných žádostí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 6. 2009, č. j. 9 Azs 5/2009-65, ze dne 9. 1. 2020, č. j. 5 Azs 199/2019-27, ze dne 6. 2. 2020, č. j. 9 Azs 338/2019-52, www.nssoud.cz). Úkolem žalovaného v případě opakovaných žádostí cizince o udělení azylu je tedy s ohledem na shora uvedené zkoumat, zda nedošlo k podstatné změně okolností, jež v předchozích případech vedly k zamítnutí předchozích žádostí o azyl. Odůvodnění rozhodnutí o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany by poté mělo obsahovat zdůvodněný závěr žalovaného o tom, že 1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, a 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011-96, www.nssoud.cz).
19. V projednávané věci žalobce v první žádosti o mezinárodní ochranu jako důvod pro její udělení uvedl, že ve své domovské zemi se seznámil s dívkou jordánského původu, tj. odlišného, než je žalobce, neboť ten je po rodičích Palestinec. Udržovali spolu intimní vztah a chtěli se vzít, s čímž ovšem nesouhlasila rodina dívky, která v důsledku toho fyzicky napadla a zastrašovala žalobce a jeho rodinu. Rovněž střílela na jeho rodný dům, a dokonce postřelila jeho bratra. Prakticky shodné důvody však žalobce uvedl i v řízení o své druhé žádosti. Dané vyplývá i z vyjádření samotného žalobce, které učinil při poskytování údajů k jeho druhé žádosti o mezinárodní ochranu, že *„[d]ůvody mám stejné, jako jsem uváděl v minulém řízení“*. Za novou skutečnost žalobce považoval událost, která se stala jeho otci před sedmi měsíci před jejich domem, a to že byl opět napaden příbuznými bývalé přítelkyně žalobce a rovněž to, že byl zrušen obchod jeho bratra v Jordánsku.
20. Z napadeného rozhodnutí (strany 3-4) poté vyplývá, že žalovaný provedl srovnání důvodů uplatňovaných žalobcem v předcházejícím řízení o jeho žádosti o mezinárodní ochranu s nyní uvedenými. Konstatoval, že žalobcem uváděné motivy pro podání opakované žádosti, tj. obava z jednání rodiny jeho bývalé přítelkyně vůči jeho osobě, jsou totožné

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

s důvody, které uváděl již v průběhu řízení o jeho první žádosti. Těmito důvody se žalovaný detailně zabýval v rámci předchozího správního řízení, přičemž nedospěl závěru, že by existovaly důvody pro udělení kteréhokoliv typu mezinárodní ochrany. Žalovaný zároveň neshledal, že by žalobce sdělil jakékoliv nové informace či skutečnosti, které by bylo potřeba opětovně hodnotit, či které by měly jakýkoli vliv na rozhodnutí správního orgánu. Ohledně žalobcem nově uváděných skutečností poskytnutých k opakované žádosti o mezinárodní ochranu, tj. k napadení jeho otce a zrušení obchodu jeho bratra, poté žalovaný uvedl, že tyto nejsou důvodné pro udělení jakékoliv formy mezinárodní ochrany. Žalovaný byl toho názoru, že jde o pokračování již posuzovaného problému žalobce. V této souvislosti odkázal na své předchozí hodnocení situace žalobce, které předtím stručně zrekapituloval a konstatoval, že v průběhu tohoto správního řízení nebyly zjištěny žádné okolnosti, které by naznačovaly, že došlo vůči žalobci k pronásledování ve smyslu § 2 odst. 6 zákona o azylu, neboť původci pronásledování byly soukromé osoby, které v žádném případě nelze označit za státní orgán, stranu nebo organizaci ovládající Jordánsko nebo jeho podstatnou část. Nadto žalovaný dospěl k závěru, že žalobci po návratu do země jeho původu nic nebrání, aby se v případě pokračování napadání jeho rodiny ze strany příbuzných jeho bývalé přítelkyně obrátil na místní policii nebo aby v případě potřeby využil institut vnitřního přesídlení. Tato svá tvrzení poté žalovaný opřel o Informaci OAMP-Jordánsko – Bezpečnostní a politická situace v zemi ze dne 27. 8. 2019. Zároveň žalovaný shledal, že v Jordánsku nedošlo od doby, kdy byla meritorně posuzována předchozí žádosti žalobce k žádné změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu.

21. S ohledem na uvedené je tedy zřejmé, že žalovaný porovnal skutečnosti uváděné v první žádosti s těmi, které žalobce uvedl v opakované žádosti, označil ty skutečnosti, o nichž již bylo pravomocně rozhodnuto v předchozím řízení, a rovněž se zabýval na základě aktualizovaných zpráv o zemi původu tím, zda v ní nedošlo ke změně situace, která by zakládala opodstatněnost nové žádosti. S tímto postupem žalovaného, jakož i s jeho závěry se soud plně ztotožňuje. V daném případě bylo na žalobci, aby uvedl takové nové skutečnosti, které neuvedl v předchozím řízení bez svého zavinění, a jež svědčí o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a, a jimiž se bude muset žalovaný zabývat. Žalobce ovšem žádné nové azylově relevantní skutečnosti neuvedl, pouze zopakoval svá tvrzení uplatněná v předcházejícím řízení o jeho první žádosti a kladl důraz na to, že se situace v zemi jeho původu opakuje, tj. že příbuzní jeho bývalé přítelkyně stále napadají jeho rodinu. Tyto okolnosti ovšem nelze považovat za nové skutečnosti ve smyslu shora citovaného § 11a odst. 1 zákona o azylu. Jak uvedl žalovaný ve svém rozhodnutí, žalobcem tvrzené nové události se týkají jeho potíží s rodinou jeho bývalé přítelkyně, pro které podával již svoji první žádost o azyl a nové útoky na rodinu žalobce jsou tak pokračováním tohoto sporu. Dle názoru soudu tudíž nebyly naplněny zákonné podmínky pro to, aby mohla být žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany opětovně věcně projednána, a žalovaný tedy v souladu s § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu vyslovil nepřipustnost jeho žádosti a řízení podle § 25 písm. i) téhož zákona zastavil.
22. Soud nepřisvědčil ani námitce, ve které se žalobce ohradil proti velmi krátké lhůtě, kterou mu žalovaný stanovil k předložení potvrzení od jordánské policie týkající se pronásledování jeho bratra a možnosti si o takovéto potvrzení požádat. Soud uvádí, že to byl předně žalobce, kdo tvrdil žalovanému, že si předmětné potvrzení vyžádá. Nebylo by tudíž oprávněné, po žalovaném požadovat, aby se při svém rozhodování zabýval tím, zda

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

je možné takové potvrzení od jordánské policie vůbec získat. Stanovená lhůta poté nepředstavuje lhůtu nepřiměřeně krátkou. Navíc byla lhůtou pořádkovou, kterou mohl žalovaný na žádost žalobce prodloužit (§ 39 správního řádu). Žalobce nicméně o prodloužení lhůty nepožádal, ani žalovanému nesdělil, že jeho požadavek na předložení potvrzení ve stanovené lhůtě nesplní, resp. splnit nemůže. Pro úplnost soud uvádí, že i když žalobce žalovanému předmětné potvrzení nepředložil, z napadeného rozhodnutí vyplývá, že se tvrzením žalobce o pronásledování jeho bratra a zrušení jeho obchodu zabýval a hodnotil, zda se jedná o takovou skutečnost, která by zavdala příčinu pro nové posouzení žádosti žalobce ve smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu.

23. Argumentaci žalobce, že žalovaný měl v rámci svého rozhodování zjišťovat jaké je současné postavení palestinské menšiny v Jordánsku, pokud jde o možnosti provozování obchodů, zda nelze útoky vůči jeho rodině považovat za tzv. krevní mstu, jaká je v Jordánsku možná ochrana proti ní, jaká je obecně situace palestinského etnika v zemi původu žalobce v případě vztahu s partnery z etnika jiného a jak je pohlíženo na muže, kteří mají vztah s neprovdanou ženou, a zda nelze podřadit pronásledování bratra žalobce pod § 12 písm. b) zákon o azylu, soud rovněž neshledal důvodnou. Postavení Palestinců v Jordánsku, jakož i charakter útoku proti žalobci a členům jeho rodiny a případný způsob ochrany proti dalším útokům, žalovaný již podrobně zkoumal a hodnotil v rámci řízení o první žádosti o mezinárodní ochranu. Žalobce by měl mít na paměti, že § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu představuje dle judikatury Nejvyššího správního soudu jistý filtr, jehož prostřednictvím je možné propustit do dalšího opakovaného řízení o udělení mezinárodní ochrany již jednou rozhodnutou věc. Jedná se přitom o výjimku, kterou je třeba vykládat restriktivně tak, aby byl respektován jeden ze základních principů rozhodování ve veřejném právu, a sice princip právní jistoty, jehož výrazem je i překážka věci pravomocně rozhodnuté, tzv. *res iudicata*, resp. v daném případě *res administrata*. Řízení o opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany představuje určitou formu zjednodušeného správního řízení. V něm již není třeba opakovaně podrobně rozebírat důvodnost jednotlivých azylových důvodů jako v řízení o původní žádosti, ale toliko posoudit, zda v daném případě nedošlo k podstatné změně okolností, jež by odůvodňovala možnost opakovaného řízení o udělení mezinárodní ochrany. Tuto podmínku žalovaný splnil, když provedl srovnání důvodů uplatňovaných žalobcem v průběhu dvou postupně podávaných žádostí, přičemž je shledal prakticky shodnými, což odůvodňovalo jeho závěr o postupu dle § 25 písm. i) zákona o azylu.
24. Co se týče námitky, že se žalovaný nevyjádřil k aktuální bezpečnostní situaci Jordánsku, soud uvádí, že ani tuto neshledal důvodnou. Žalovaný se aktuální situaci v zemi původu žalobce zabýval, opatřil si informace o bezpečnostní a politické situaci v Jordánsku, ze kterých nevyplývá, že by došlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Soud dále poznamenává, že žalobce v průběhu řízení netvrdil nic, co by souviselo se změnou bezpečnostní situace v Jordánsku a které by žalovaný musel posuzovat.
25. S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti soud konstatuje, že nepřisvědčil ani tvrzení žalobce ohledně nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci. Žalovaný vycházel jak z tvrzení žalobce, která jsou vzhledem k povaze řízení o udělení mezinárodní ochrany určující, tak i ze zpráv o zemi původu. Soud rovněž neshledal, že by žalobce byl v průběhu správního řízení, jakkoliv zkrácen na svých právech a že by žalovaný pochybil, pokud předmětnou druhou žalobcovu žádost o udělení mezinárodní ochrany podle § 10a písm. e) zákona o azylu vyhodnotil jako nepřijatelnou a řízení o udělení mezinárodní ochrany Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastavil. Skutkový stav byl žalovaným zjištěn dostatečně a odpovídá okolnostem daného případu ve smyslu § 2 odst. 4 a § 3 správního řádu s tím, že rozhodnutí je taktéž přesvědčivě odůvodněno.

26. Žalovaný nepostupoval ani v rozporu s § 4 odst. 2 správního řádu. Poučovací povinnost správních orgánů nelze zaměňovat s právem účastníků na poskytování právních rad. Zároveň nezahrnuje poskytování komplexního návodu, co by účastník měl nebo mohl v daném případě dělat, aby dosáhl žádaného účinku. Spíše se jedná o pomoc k tomu, aby účastník řízení mohl zákonem stanoveným způsobem dát najevo, co hodlá v řízení učinit. [srov. nálezy Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 63/96 ze dne 25. 6. 1997 (N 82/8 SbNU 267), či usnesení sp. zn. III. ÚS 480/97 ze dne 5. 3. 1998 (U 18/10 SbNU 403)]. Této své povinnosti žalovaný dostál. Nekladl žalobci jakékoli překážky v uplatnění důvodů žádosti. O všech procesních právech žalobce řádně poučil (především ho upozornil na důsledky nedostavení se k poskytnutí informací k žádosti o mezinárodní ochranu, o jeho právu seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí, o možnosti vyjádřit se k nim a uvést další pro posouzení věci rozhodné skutečnosti). Pakliže má žalobce za to, že mu mělo být ze strany žalovaného poskytnuto poučení s kompletním výčtem okolností, za nichž dojde k zastavení řízení, nebo jak přesně probíhá řízení o opakované žádosti či poučení o tom, že jeho tvrzení nejsou dostatečná, a že dojde k zastavení řízení o jeho žádosti pro nepřipustnost, žádnou takovou povinnost žalovaný neměl. Námitka žalobce týkající se porušení § 4 odst. 2 správního řádu proto není důvodná.
27. S ohledem na výše uvedené soud vyhodnotil žalobu v mezích uplatněných žalobních bodů jako zcela nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
28. Jelikož soud přikročil k přednostnímu projednání žaloby v meritru věci v intencích § 56 s. ř. s., již samostatně nerozhodoval o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě.
29. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Ústí nad Labem 9. března 2020

Mgr. Ladislav Vaško, v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)